

DANCE WITH ME

To af Danmarks mest begavede teatermennesker, Sue Hansen-Styles og Solbjørg Højfeldt, forener kræfter på Teatret ved Sorte Hest i Why Not Theatre Company engelsksprogede udgave af Peter Asmussens "Dans med mig".

Monologen fik sin uropførelse i 1995 på Bådteatret med Karen-Margrethe Bjerre alene på scenen, og på Teatret ved Sorte Hest har Sue Hansen-Styles påtaget opgaven med Solbjørg Højfeldt som lydhør iscenesættelser. Resultatet er blevet en udsøgt teaterstund på en god times tid, hvor fragmenter af et lidet opløftende kvindeliv smelter sammen i et hjerteknugende studie af ensomhed.

Kvinden er blevet forladt af sin mand, men hun taler til ham alligevel i en rus af alkohol. Vi aner, at det ikke kun er den nye kvinde i hans liv, der har forudsaget skilsmissen, men at ægteskabet har været kærlighedsløst i flere år, og at ensomheden allerede var en realitet, mens de var gift. Man mærker tragedien i et liv, der aldrig rigtig blev levet og passionen for dans fik heller aldrig fuld udfoldelse.

DANCE WITH ME har dog en overraskende twist til os i sidste scene, som indbyder til empati med denne stakkels kvinde. Den melankolske Piazzolla-musik låner også dybde og skønhed til forestillingen, men det er naturligvis Sue Hansen-Styles, der står med de mange ord, og formår at give dem både sårbarhed, styrke og sjæl.

Ikke al dansk dramatik står sig ved at blive oversat, men nyligt afdøde Peter Asmussens tekst klarer distancen med bravour. Man har følelsen af, at hver en stavelse er blevet diskuteret grundigt af instruktør og skuespiller, og derfor virker teksten klar og gennemlyst trods den krævende mosaikagtige form.

DANCE WITH ME ender som en stille frydefuld oplevelse med Sue Hansen-Styles i en af sine fineste præstationer - sublimt støttet af Solbjørg Højfeldts rene iscenesættelse.

(Michael Søby)